

Council of the
European Union

Brussels, 6 October 2015
(OR. en, sk)

12760/15

Interinstitutional File:
2015/0208 (COD)

ASIM 107
CODEC 1306
INST 348
PARLNAT 102

COVER NOTE

From:	Slovak Parliament
date of receipt:	5 October 2015
To:	General Secretariat of the Council

No. prev. doc.:	ST 11843/15, COM (2015) 450
-----------------	-----------------------------

Subject:	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing a crisis relocation mechanism and amending Regulation (EU) No 604/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third country national or a stateless person [doc. ST 11843/15 ASIM 79 CODEC 1167 - COM (2015) 450] - Opinion ¹ on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality
----------	--

Delegations will find attached the above mentioned opinion of the Slovak Parliament.

¹ Translation(s) of the opinion may be available on the Interparliamentary EU Information Exchange website (IPEX) at the following address: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/search.do>

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky
pre európske záležitosti

73. schôdza výboru
CRD-1807-1/2015-VEZ

203

U z n e s e n i e
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre európske záležitosti

z 30. septembra 2015

k

návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje krízový mechanizmus premiestnenia a mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (COM(2015)450)

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre európske záležitosti

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä jej článok 5,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 78 ods. 2 písm. e),

so zreteľom na Vyhlásenie Národnej rady Slovenskej republiky k riešeniu migračných výziev, ktorým aktuálne čelí Európska únie z 24. júna 2015,

konajúc v súlade s Protokolom o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality,

A. víta väčšinu návrhov Európskej komisie predložených v rámci druhého migračného balíčka, a to najmä:

- **silný dôraz na vykonávanie účinnejšej návratovej politiky** prostredníctvom označenia migračných otázok v rokovaniach s tretími štátmi za prioritné, predloženia návrhu nariadenia, ktorým sa do nariadenia o Schengenskom informačnom systéme doplní povinnosť členských štátov vkladať do SIS záznam o vydanom návratovom rozhodnutí ako aj návrh na prijatie spoločného európskeho zoznamu bezpečných krajín pôvodu,
- **snahu o riešenie príčin migrácie** prostredníctvom vyslania európskych migračných styčných dôstojníkov na delegácie EÚ do kľúčových tretích krajín, zorganizovania dvoch konferencií na vysokej úrovni s krajinami západného Balkánu (konferencia o západobalkánskej migračnej trase) a s africkými partnermi (summit vo Vallette), ako aj prostredníctvom návrhu na vytvorenie núdzového trustového fondu pre stabilitu a riešenie základných príčin neregulárnej migrácie v Afrike;

B. berie na vedomie

návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje krízový mechanizmus premiestnenia a mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov;

C. schvaľuje odôvodnené stanovisko v tomto znení:

Článok 5 Zmluvy o Európskej únii uvádza, že „*Vykonávanie právomocí Únie sa spravuje zásadou subsidiarity a proporcionality*“ a tiež, že „*podľa zásady subsidiarity koná Únia v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele zamýšľané touto činnosťou nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.*“

Právnym základom uvedeného návrhu nariadenia je článok 78 ods. 2 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý uvádza, že „*na účely odseku 1 Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prijímú opatrenia týkajúce sa spoločného európskeho azylového systému, ktorý zahŕňa ... e) kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu príslušného pre posúdenie žiadosti o azyl alebo o doplnkovú ochranu.*“ Ods. 1 uvedeného článku uvádza, že „*Únia tvorí spoločnú politiku v oblasti azylu, doplnkovej ochrany a dočasnej ochrany s cieľom poskytnúť zodpovedajúce právne postavenie každému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý potrebuje medzinárodnú ochranu, a zabezpečiť súlad so zásadou non-refoulement*“.

Cieľom návrhu nariadenia je predovšetkým zavedenie **trvalej odchýlky** od zásady stanovenej platným dublinským nariadením, podľa ktorej žiadosť o medzinárodnú ochranu posúdi členský štát, ktorý je označený ako zodpovedný. V rámci trvalej odchýlky navrhuje Komisia zaviesť v prípade krízových okolností povinný distribučný kľúč na určenie zodpovedného štátu. Uvedený cieľ však upravuje článok 78 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý stanovuje, že „*ak sa jeden alebo viac členských štátov ocitne v núdzovej situácii v dôsledku náhleho prílevu štátnych príslušníkov tretích krajín, môže Rada na návrh Komisie prijať dočasné opatrenia v prospech dotknutého, respektíve dotknutých členských štátov*“. Samotné primárne právo EÚ teda predpokladá, že spomínané krízové situácie budú riešené prijímaním dočasných opatrení a nie zavádzaním stálych opatrení (povinný distribučný kľúč) ako navrhuje Komisia. Ako už bolo konštatované vyššie, podľa zásady subsidiarity koná Únia len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele zamýšľané touto činnosťou nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Je zjavné, že zavedením trvalého povinného distribučného kľúča namiesto prijímania dočasných opatrení v núdzových situáciách návrh nariadenia prekračuje rozsah činnosti potrebnej na dosiahnutie stanoveného cieľa a teda porušuje zásady subsidiarity a proporcionality.

Navyše zo zvoleného právneho základu je zjavné, že cieľom návrhu nariadenia musí byť poskytnutie zodpovedajúceho právneho postavenia každému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý potrebuje medzinárodnú ochranu **alebo** zabezpečenie súladu so zásadou

non-refoulement a to prostredníctvom prijatia kritérií a mechanizmov na určenie členského štátu príslušného pre posúdenie žiadosti o azyl alebo o doplnkovú ochranu. Určenie zodpovedného štátu, ktorý posúdi žiadosť o medzinárodnú ochranu je už dostatočne upravené v existujúcom dublinskom nariadení a nie je preto potrebné aktuálne kritéria upravovať zavádzaním odchýlky. Cieľ stanovený právnym základom návrhu je teda plne dosiahnutý platným dublinským nariadením. Únia má konať **len vtedy**, ak ciele nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty na inej úrovni. Aj tento argument zdôvodňuje porušenie zásady subsidiarity uvedeným návrhom nariadenia.

Pri posudzovaní aktivít Únie z hľadiska súladu so zásadou subsidiarity je tiež potrebné zohľadniť účinky navrhovanej činnosti. Je viac ako pravdepodobné, že povinný distribučný kľúč nijakým spôsobom neprispieje k vyriešeniu migračných kríz ani k zastaveniu migračných tokov do EÚ. Nedávne prípady dokazujú aj to, že migranti sami majú svoju cieľovú krajinu vybranú a sú ochotní pre jej dosiahnutie podniknúť prakticky čokoľvek. „Pridelenie“ migranta do členského štátu proti jeho vôli môže vyústiť do bezpečnostných ohrození a vyvolávať napätia medzi prichádzajúcimi migrantmi a domácim obyvateľstvom členských štátov. Zároveň, v prípade nedobrovoľnej relokácie z pohľadu migranta, bude prakticky nemožné zabrániť jeho sekundárnemu pohybu bez obmedzenia voľného pohybu osôb. Komisia síce v bodoch 16-18 predmetného nariadenia uvádza možné opatrenia (informovanie o následkoch ďalšieho neregulárneho pohybu, zákaz vydania vnútroštátnych cestovných dokladov žiadateľom, obmedzenie poskytovania finančných stimulov atď.), avšak ani tieto kroky nepovažujeme za dostatočné.

D. ukladá

predsedovi výboru

informovať o prijatom odôvodnenom stanovisku predsedu Národnej rady Slovenskej republiky, Európsky parlament, Európsku komisiu a Radu Európskej únie.

Viera Mazúrová
za overovateľa

Euboš Blaha
predseda výboru